

๑. มังคลัตถที่ปณี	๒. มูลศาสนา
๓. จามเทวีวงศ์	๔. ชินกาลมาลีปกรณ์
๕. เวสสันดรที่ปณี	๖. โคลงหงส์ผาคำ
๗. สิหิงคินิทาน	๘. จักรวาลที่ปณี

โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกวันละ ๙๐ นาที นอกชั่วโมงเรียน รวมเวลาที่ใช้ในการฝึกทั้งหมด ๑๐ ครั้ง จำนวนรวม ๑๕ ชั่วโมง ในกิจกรรมการฝึกปฏิบัตินั้น ครั้งที่หนึ่งเป็นการชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนและทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ครั้งที่สองถึงครั้งที่เก้า ในแต่ละครั้ง ได้แบ่งกิจกรรมครั้งนี้ คือ ๑๕ นาทีแรกแจกเอกสารและบรรยายเนื้อหาโดยสรุปวรรณกรรมล้านนา ตั้งแต่เรื่อง มังคลัตถที่ปณี ไปจนถึงจักรวาลที่ปณี ๑๕ นาที(ครึ่งละ ๑ เรื่อง) ต่อมาแจกและบรรยายเนื้อหาหลักการเขียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะมอบใบงานให้ฝึกต่อไป เริ่มตั้งแต่เนื้อหาในระดับง่าย คือ การเขียนและแปลในระดับคำ(words) ระดับวลี(phrases)ไปจนถึงในระดับประโยค(sentences) และระดับการย่อหน้า(paragraph) หลังจากนั้นอีก ๔๐ นาที มอบใบงาน (worksheet) ให้นิสิตทำเป็นกลุ่ม และ ๒๐ นาทีสุดท้าย นำผลงานที่นิสิตได้ทำเป็นกลุ่มมาเฉลยเพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดของการเขียนและการแปล นอกจากนี้ในกิจกรรมทั้งหมดสิบครั้งนั้น ผู้ทำวิจัยได้พานิสิตไปทัศนศึกษาและทำกิจกรรมนอกสถานที่ ๓ ครั้ง โดยเน้นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้แต่งหรือเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมล้านนา

ผลการวิจัย

๑. ผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการเรียนการสอนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา

คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและการแปลภาษาอังกฤษด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา ($x=12.32, SD=7.78$) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ($x=23.50, SD= 9.05$) ถึง ๒ เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งภาพรวมและรายชั้นปี

๒. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมล้านนาทั้ง ๘ เรื่อง อยู่ในระดับน้อยที่สุดถึงน้อย ครั้งหนึ่งของนิสิตทั้งหมดเห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณกรรมล้านนาและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ ๗๑.๔)

โดยไม่มีนิสิตที่เห็นว่ามีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการเขียนและการแปลภาษาอังกฤษด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง ๖ เรื่อง ยกเว้นวรรณกรรมเรื่องมังคลัตถที่ปนีและเวสสันดรที่ปนี อยู่ในระดับมาก และนิสิตเกินครึ่งหนึ่งเห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณกรรมล้านนาและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนา อยู่ในระดับมาก หนึ่งในสามของนิสิตทั้งหมดเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง (ร้อยละ ๓๒.๑) และร้อยละ ๓๕.๗ ของนิสิตทั้งหมดเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ไม่มีนิสิตที่เห็นว่าความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

๓. การพัฒนาทักษะการเขียนและการแปลของนิสิตด้วยวรรณกรรมล้านนา

นิสิตมีการพัฒนาทักษะการเขียนและการแปลดีขึ้น และนอกจากนี้ยังพบว่าการจัดทัศนศึกษา ณ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมล้านนา ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนและการเห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณกรรมล้านนาและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนาของนิสิตในเชิงบวก จากการสัมภาษณ์นิสิต นิสิตอยากให้มีการเรียนหรือทัศนศึกษานอกสถานที่บ่อยๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับความเป็นจริงว่า ในวันที่จัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ มีนิสิตเข้าร่วมมากกว่าวันที่เรียนในชั้นเรียน

นอกจากผลของการวิจัยข้างต้นดังกล่าวแล้วยังมีประเด็นปัญหาอื่นๆ ในการเขียนและแปลวรรณกรรมล้านนาของนิสิต เช่น ปัญหาไวยากรณ์ในเรื่องการใช้กาล (tenses) โดยเฉพาะการใช้อดีตกาล (Past tense) ที่ต้องใช้บ่อยมากที่สุดในการเขียนและแปลวรรณกรรม และนอกจากนี้ ที่ได้อธิบายเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่นิสิตคือการใช้คำที่เป็นชื่อเฉพาะที่มีที่มาจากภาษาบาลี ซึ่งตามหลักแล้วสามารถถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียงตามประกาศของราชบัณฑิตยสถาน และแบบถอดอักษรตามวิธีเขียนที่มักใช้กับชื่อเฉพาะคำบาลี-สันสกฤต เช่นคำว่ามหาเวสสันดรชาดก สามารถเขียนเป็น Maha Wetsandorn Chadok หรือ Vessantara Jataka แต่แบบหลังที่เป็นอักษรโรมันแบบภาษาบาลี จะรักษารากศัพท์คำเดิมไว้ได้ดีกว่า

ตัวอย่างคำอื่นๆ ที่เขียนในงานวิจัย เช่น

ภาษาไทย	แบบถ่ายเสียงฯ	แบบถอดอักษรโรมันแบบภาษาบาลี	คำแปลอังกฤษ
พระอินทร์	Phra-In	Indra	Indra God
พราหมณ์ชุก	Phram Choochok	Brahmin Jujaka	a greedy old Brahmin
มงคล	Mongkol	Mangala	auspicious signs
ธรรมะ	Thamma	Dhamma	The Buddha's teaching
บริจาค	Borijak	Parijjaka	give away, donate
อาศรม	Arsom	Asramas	stages of life

จากตัวอย่างข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่นักศึกษาจะต้องยึดหลักในการเทียบอักษรโรมันแบบบาลีดังต่อไปนี้ และในบางคำอาจต้องแปลความหมายกำกับไว้

ฐานที่เกิดเสียงอักษร	เทียบอักษรไทยเป็นโรมันแบบภาษาบาลี		ตัวอย่าง
	อักษรไทยที่ใช้ในบาลี	อักษรโรมัน	
เกิดในคอ (วรรณ กะ)	ก ข ค ฆ ง	k, kh, g, gh, ṅ	มงคล= Mangala
ที่เพดาน (วรรณ จะ)	จ ฉ ช ฌ ญ	c, ch, j, jh, ṅ	ชาดก=Jātaka
ปุ่มเหงือก (วรรณ ฎะ)	ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ	ṭ, ṭh, ḍ, ḍh, ṇ	
เกิดที่ฟัน (วรรณ ตะ)	ต ถ ท ฐ น	t, th, d, dh, n	พุทธ = Buddha
ริมฝีปาก (วรรณ ปะ)	ป ผ พ ภ ม	p, ph, b, bh, m	อภิธรรม = Abhidhamma
เศววรรณ (เกิดในฐานอื่นๆ)	ย ร ล ว ส ห ฬ อ	y, r, l, v, s, h, ḷ, ṃ หรือ ṁ	เทวี = devī
สระที่ใช้ในบาลี (ฯลฯ)	อ อา อิ อี อุ ู เอ โอ	a, ā, i, ī, u, ū, e, o	

กิจกรรมนอกสถานที่ หลังจากพระนิสิตได้ฟังการบรรยายเกี่ยวกับสืหิงคนิทาน แล้ว ทำกิจกรรมเขียนและแปลงานที่ได้รับมอบหมาย ที่วัดพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

